

forrykke den ved Grundloven givne Magtfordeling, og dette vilde være forkasteligt og farligt i sine Følger; men jeg kan ikke betragte denne Indstilling saaledes; jeg maa tværtimod betragte den som værende af en saadan Betsafsenhed, at den vil restituere den ved Grundloven tilsigtede Magtfordeling.

Ordføreren: Jeg kan ikke indrømme, at der ved Behandlingen af Finantsloven paa nogen Maade kan være Spørgsmaal om en Undersøgelse af Realiteten i den Sag, som vi nu have hørt forhandlet, og jeg skal derfor indskrænke mig til det reent formelle Spørgsmaal; naar Andre ville behandle Realiteten, da bliver det deres Sag. Den ærebe 5te Landstingsmand for 2den Kreds (Christensen) har ytret, at det halvveis var anerkjendt i Betænkningen, at der var foregaaet noget Ulobligt, noget Misligt ved de omhandlede Foranstaltninger. Det forekommer mig besynderligt, at det ærebe Medlem har sagt „halvveis anerkjendt“, da det udtrykkelig er udtalt, at Udvalget finder disse Foranstaltningers Rigtighed tvivlsom; det er naturligt, naar Nogle finde en Sag af en vis Betsaffenhed og Andre ikke, at da disse Sidste maae indrømme Muligheden af den Tvivl, der allerede viser sig i de Andres Opfattelse. For mit Vedkommende har Sagens Legaltet aldrig været tvivlsom. Der er fremkommet en Ytring fra den samme ærebe Landstingsmand, som ikke staaer i Harmoni med, hvad der ellers er ytret om Betydningen af denne Anmærkning; han yttrede nemlig, at han vel vidste, hvor denne Anmærkning rammede, og at han netop ogsaa sigtede derhen, hvilket er det Modsatte af, hvad der ofte er ytret fra den Side, som holder stærkt paa denne Anmærkning. Naar den samme ærebe Landstingsmand har ytret, at de, som meente det varmt med det constitutionelle System, skulde netop bidrage deres Til, at Anmærkningen kunde blive staaende i Finantsloven, er jeg af den stik modsatte Overbeviisning. Jeg har den Overbeviisning, at Enhver, der virkelig mener det varmt med det constitutionelle System, skal bidrage. Alt, hvad han kan, til at holde Finantsloven fri for alle saadanne Bestemmelser, som ligesom ere

et Indgreb i Andres Rettigheder; og som en saadan maa jeg paa Grund af Finantslovens Stilling ligeoverfor det kongelige Bets betragte denne Anmærkning. — Den ærebe 2den Landstingsmand for 8de Valgkreds (Carlsen) har udførlig behandlet Realiteten. Jeg skal, som jeg alt har anført, nu ikke indlade mig paa at imødegaae ham i saa Henseende; men selv om jeg vilde ansee ethvert Ord, han brugte, for uimodsigeligt, kunde jeg dog ikke paa nogen Maade komme til et andet Resultat, end at han da maatte søge ad grundlovmæssig Vej at raade Bod paa de Misligheder, der efter hans Mening have fundet Sted; han maatte da indbringe et Lovforslag eller ifølge Grundlovens § 66 stille en Forespørgsel eller indbringe et Forslag til Beslutning — paa en Rigsretsaction kunne vi jo her i Landstinget ikke andrage. Paa noget Saadant har imidlertid den ærebe Landstingsmand ikke gjort noget Forsøg. Bortset maatte den ærebe Landstingsmand have foreslaaet at affatte Anmærkningen paa en helt anden Maade, thi som den nu er affattet, maa det vistnok indrømmes, at den vrimler af Modsigelser. Naar den ærebe Landstingsmand har ytret, at man har Exempler paa i Finantsloven, at der er knyttet Betingelser til Bevillinger, da veed jeg vel, at man paa et andet Sted har indsat saadanne, men Landstinget har bestandig stemt derimod, vel at mærke, naar Betingelserne vare indsatte mod vedkommende Ministers Billie. I det Land, hvor man har indrømmet det første Kammer den ringeste Indflydelse paa Finantsloven — idetmindste af de Lande, jeg kender — jeg mener England, er det en afgjort Sag, at naar der i Finantsloven er af Underhuset knyttet en saadan Betingelse til Bevillinger, blive de strax strøgne af Overhuset, og uagtet Underhuset er i høi Grad stinshgt paa sin finantsielle Magt, har man dog intet Exempel paa, at Underhuset ikke har høiet sig for Overhuset i saa Henseende. Hvad den formelle Side angaaer, troer jeg ikke, at der er fremkommet andre Bemærkninger, som jeg kan føle mig opfordret til at imødegaae, og hvad Realiteten angaaer, finder jeg som sagt ikke, at der her er Stedet til at undersøge Sagen.